

PŘÍPRAVA SVATBY

Od té doby, co mě Pavel požádal o roku, jsme se pustili do přípravy svatby. Hledali jsme místo (původně jsme chtěli ve stodole – nikde žádná nebyla, pak v horách – moc drahé, odpolední svatbu – to nám moc nevyšlo). Hledali jsme tedy nějakou restauraci, až jsem se shodou náhod našla Farní stodolu v Kravařích k pronájmu. Pavel hned volal, že se přijdeme podívat. Stodola byla úžasná, přesně tak jak jsme si představovali. Z volných termínů jsme si vybrali 16. 8. 2014. Den našeho zasnoubení. Rovnou jsme se také domluvili, že bychom se vzali v kostele sv. Bartoloměje v Kravařích. Jelikož odpolední svatby nedělají, vybrali jsme si jedenáctou hodinu.

V průběhu roku jsme šli na tři přednášky a tři poučení ze sedmi (měnili se kněží a nový už na nás neměl čas :)).

Dále jsme zajistili kapelu – Bledule z Opavy a fotografku Katku Pruskovou taktéž z Opavy.

Já se vrhla na to, jak svatba vůbec bude vypadat, koho bychom pozvali, jaké budu mít šaty apod. apod.

Bylo toho spoustu a myslím, že to nemá ani cenu vypisovat. Vše je vidět na fotkách.

Svatba byla v přírodním stylu – juta, motouz atd. Šaty jsem měla ušité na míru dle předlohy australské návrhářky Anny Campbell. Byly ušity v Salonu Sharon v Ostravě Porubě.

Pavel byl oblečený v obleku Bandi.

Prstýnky jsme měli ze zlatnictví Stoch.

Catering zajišťovala Restaurace u Štůra v Kravařích.

Během roku Pavel ještě dělal diplomovou práci na téma Webový simulátor logických obvodů. S prací jsem mu pomáhala. První státnicové zkoušky neudělal. Nedostal dobrou známku z povinného předmětu, a tak dělal ještě opravné zkoušky 12.8. Ty už tedy úspěšně složil.

V květnu jsem začala vyrábět svatební oznámení. Pomáhala mi Helča. Spolu s koláči jsme je rozváželi 11., 12. 7. a 18., 19. 7. Do konce měsíce nám měli pozvaní dát vědět, zda přijdou či ne. Hodně pozvaných s omluvou odmítlo. Zejména z Pavlovy strany. Tak jsme pozvali na oběd i některé kamarády, kteří měli přijít až večer.

Poslední měsíc před svatbou jsme řešili ještě, zda navštívíme Pavlovu sestru ve Španělsku. Rozhodli jsme se tedy, že pojedeme a koupili letenky. Takže letím 4. a 5. 10. A přiletíme zpět 18. 9. Po zpáteční cestě se ještě zastavíme v Cambridgi a tam na noc zůstaneme.

29. 7. měl rozlučku Pavel v myslivně v Kravařích spolu s Marek S., Petr S., Jiří K. a Lukáš K.

2. 8. jsem měla rozlučku já v Restauraci u Tiskárny v Opavě.

Paradoxně 2 týdny před svatbou, kdy už jsem chtěla mít klid, vznikalo pár problémů (špatné oznámení, potahy na židle, stužky na auta atd.), které mě trochu vynervovaly.

14. 8. jsme se šli setkat s novým farářem a pořešit průběh obřadu. Poté jsme si převzali stodolu a začali něco chystat. Se stoly jsem si trochu nevěděla rady, takže jsme jenom nachystaly příbory, krabice na výslužky. Také se dovezly všechny věci na dekoraci a také alkohol, nealko a další potřebné věci.

15.8. jsme jeli chystat stodolu. Stoly už jsme si hezky rozmístili, začali natahovat lanka na motouzové koule, které se pak zavěšovaly. Já dávala fotky z dětství a našeho vztahu mezi dva sloupky a celkově se dělala dekorace. Také jsme začali dávat potahy na židle.

Jeli jsme do restaurace pro ubrusy. No a zjistili jsme, že jsou různě dlouhé, tak jela mamka Pavla ještě narychlo šít ubrusy na míru. Do toho se ještě došivaly potahy na židle, které jsme komplet zakryly až v šest hodin.

Pomoc přišel i bratr s dětmi, tak se synovec vrhl do rozmísťování alkoholu a pití. Laura přidělávala mašličky na židle.

Musely se také dovézt další stoly, neboť jich bylo málo.

Odpoledne přijeli pomoci kamarádi. Myslela jsem si, že budeme do osmi hotovi, ale nebyli.

Před sedmou ještě volala kapela, jestli mohou přivést nástroje a že budou ještě potřebovat stoly. To už mě málem trefilo. Tak jsme jim dali stůl z pivního setu a na bedny se daly jejich stoly, u kterých mohli sedět.

Také jsme čekali ještě, že teta Pavla přiveze cukroví a rovnou to tam nabalíčujeme. Nakonec nepřijela. Domluvilo se, že se cukroví přiveze další den ráno.

Všichni jsme odjeli domů. Veselí se před desátou rozhodli, že tam ještě cukroví zavezou. Museli se ale ještě stavit k nám pro klíč. Nakonec se cukroví nechalo u nás a já ještě rychle udělala tři balíčky pro zpěváky v kostele.

Také jsem si chtěla přežehlít šaty a závoj. Začala jsem závojem, no a nepřiškvarila jsem si ho? Naštěstí to bylo nízko, takže jsem mohla spálenou část odstříhnout. Šaty už jsem raději nechala tak.

Večer jsem ještě psala květinářce a psala si úkoly na další den.

Pavlovi jsem ještě smskou psala slib a větu při předávání prstenů.

No já za ten den byla totálně hotová. Tobík z toho byl taky vynervovaný. Skoro mě neviděl. A to se mu vůbec nelíbilo.

Prostě za ten den jsem se už těšila, až se k němu přitulím.

DEN SVATBY

16. 8. 2014

Ráno jsem vstala s Tobíkem jako vždycky, šli jsme si dát snídani. Svědkyně s přítelem, kteří spali u nás se k nám potom přidali. Já se pak šla okoupat a poté už přišla švagrová na líčení a fotografa Katka Prusková.

V osm přišla kadeřnice, která mi udělala vybraný účes. Mezitím se jelo odvézt cukroví do stodoly; jelo se pro květiny do květinářky, chystala se slavobrána a nějaká výzdoba. Také se jelo pro dort a řezy do výslužek.

Po deváté hodině jsem oblékla Tobíka a za pomoci svědkyně pak sebe. A pak už jen čekala. Většinu času jsem byla v pokoji sama. Všichni mě tam nechali a já tam jen přešlapovala.

Taky jsem šla koukat z okna, ať vidím, co se děje.

Kolem desáté přijel Pavel a chtěli mu dát jinou nevěstu (falešná nevěsta). A potom si šel tedy pro mě. Ruky se mu třepali, když mi dávala kytku. Rodiče nám požehnali a pak se zase všichni rozutekla a my zůstali s Pavlem sami. Pak čekali na schodech na pokyn, kdy už můžeme jít ven (svatebčané venku už ale dávno čekali). No pak jsme tedy vyšli a už se nasedalo do aut.

V autě jsem hypnotizovala dekoraci na autě, ať se přísavky neoddělají (jedna už totiž oddělaná byla).

Pomaloučku jsme v koloně dojeli do kostela, kde už byli další svatebčané.

Před kostelem jsme měli všichni čekat, než pro nás přijde farář, který nám dal ještě nějaké pokyny.

První šel kněz, pak Pavel s mamkou, svatebčané (kteří v kostele udělali špalír), družičky a já s tatškou. Tatka mě předal Pavlovi a začal obřad. Já byla pořád nervózní z toho, kdy vstanout, sednout, kleknout, že jsem ani tu mši pořádně nevnímala. Svědkyně měla 1. Čtení, svědek 2. Čtení. Přímluvy měla mít sestra, které jsem to zapoměla říct, tak jsem doufala, že farář nebude čekat, kdo přijde. Nakonec je četl sám. Pak jsme zodpověděli tři otázky. Řekli si slib a předali prstýnky. Také jsem měli jít pro obětní dary, farář na nás mrkal a já pořád nevěděla, o co jde, tak musela přijít až k nám a říct nám to. Do Pavla jsem musela žduchnout, aby vstal.

Pak už byl konec mše a my šli do sakristie podepsat papíry. Následně jsem šli ven a dostávali jsme gratulace. Po nich jsme zase prošli špalírem, ale ne úplně ven, protože tam přšelo. Svědci mě dali píšťalku, Pavlovi švihadlo a on mě skákat tak, jak pískám.

Po této zábavě jsme se fotili.

Když jsme přišli ke stodole, všichni nás už u ní čekali. Rozbíljel se talíř (svědek ho tedy hodně tvrdě rozbil, až jsem se zlekla a myslela, že střepy odlétly až do talířů na stolech), a my s Pavlem zametali.

Bylo teprve 12:45 a my měli oběd nahlášený na 13:45. Tak jsem volala ještě paní z cateringu, zda by nemohly dojet dříve. Já šla nakojit Tobíka. Catering přijel dříve, ale zase zapoměli naběračky, takže se pro ně ještě jelo.

Mamka řekla proslov, který byl moc hezký. Zmiňovala tam, že když jsem měla deset let, tak se mě ptala, jaký by měl být můj manžel. Já se prý trochu zamyslela a řekla: „Hlavně, ať je veselý.“ No a to se mi splnilo.

Po proslovu a připitku jsme byli uvázáni bryndákem, dostali proděravěnou lžící a krmili se navzájem polévkou (vývar s játrovými knedlíčky a nudlemi). Jako hlavní chod byly americké brambory, kuřecí plněný plátek se sýrem a šunkou a obloha (ta teda nebyla nic moc).

Po obědě jsme se měli jet fotit. Svatebčané se mohli fotit ve fotokoutku, psát do svatebních knih.

Odjeli jsme před třetí. Jeli jsme do zámeckého parku v Kravařích, poté do Oldřišova na alej, kde jsme se zasnoubili a pak do Hněvošického lesa. Na to focení jsme měli hodně rekvizit a i krásnou barokní židli, kterou nám půjčil tat'ka. Focení v lese jsme si opravdu užili.

Když jsme přijeli zpátky, všichni už byli nervózní – čekali na dort. Dort byl krásný, děti už prý po obědě k němu chodili a ojíдали krém na povrchu.

Dort jsme rozkráli a já šla zase nakojit Tobíka.

Kapela už ve stodole byla, takže jsme šli poté na první manželský tanec. Já stála na parketě a čekala na svatebčany, až utvoří kruh a nikdo nešel. P. Veselý všem říkal, že tančit spolu nechceme, a že Pavel bude jen tančit s rodiči. Takových nedorozumění tam bylo spousta.

Rychle jsem tedy svědkům rozkázala, ať na ten parket všechny vyženou a pak jsme mohli začít tančit na písničku od Pink „Just Give Me a Reason“, kterou si kapela nacvičila. Bylo tu super.

Pak už byla nějaká ta zábava. Tobík byl úplně uplakaný, že nemohl být se mnou, unavený. No bylo to šílené.

Moji bratrance a sestřenice udělali scénku „Jak to všechno začalo“. Tu máme na videu.

V 18:00 přijel catering s večeří. Kýta byla dobrá. Na oběd i večeři dávali jenom tatarku. Salát se snědl jen jeden z pěti druhů, a to šopský. Ty ostatní byly nahrubo nakrájené, nedochucené, no děs.

Pavel musel jít taky složit lavičky na terase, protože tam všichni seděli a nikdo nebyl v tom hlavním sále.

Jako zábava byl tanec s jablky; odpovědi na otázky; nalezení ženicha podle zadku (to jsem vybrala kamaráda Pavla – měl taky oblek od Bandi jako Pavel, takže jsem jela podle látky); hledání nevěsty podle lýtky (Pavel vybral mého bráchu, který mu nastavoval ruku; vybral ho ze srandy).

V devět jsem házela kytici. Tu chytl moje svědkyně a Pavel mi stahoval podvazek a pak ho házel nezadaným chlapům. Chytil ho bývalý přítel mé sestřenky z Itálie (podvazek jsem pak našla na stole při úklidu).

No a večer už se jenom tančilo a pilo. A postupně ubývalo lidí. Pak už jsme čekali jen na odvoz. Já si jen tak sbírala moje výtvary ze stolů a zbytek posádky myslelo, že uklízím, tak se přidali a uklízeli.

Pavel chtěl spát po svatbě v Ostravě. Já už jsem ale nechtěla nechávat Tobíka samotného, takže jsem ho přemluvila, ať jedeme spát k našim. Dojeli jsme tam ve dvě ráno.

S sebou jsem vzali i svědka, který tam už od půlnoci spal na stole.

Šaty jsem měla špinavé od země od trávy, punčochy taky. Pavel měl na nohách samé puchýře, protože jeho boty nebyly rozchozené (další tři dny chodil jen na boso v pantoflích).

Žádná svatební noc nebyla (svědek spal ve vedlejším pokoji).

PO SVATBĚ

17.8.

Jeli jsme pro jídlo do stodoly a nenápadně uklízeli, i když nám farář říkal, že v neděli má být klid a nemáme uklízet.

Večer jsme jeli do Ostravy. Při uspávání Tobíka jsem usnula taky, a spali jsme až do rána.

Žádná svatební noc nebyla.

18.8.

Jeli jsme do stodoly uklízet. Pomáhali i rodiče, takže jsme to měli asi za čtyři hodiny hotové. Nádobí jak pro 100 lidí. Vše se zase zavezlo do Oldřišova. Hodně pití a alkoholu zůstalo. Bratr kupoval tři bečky piva a vypila se jen jedna 50l a dvě 30l zůstaly.

Tobík už po cestě usnul v autě. Na cestě jsem usnula i já. Prostě za ty poslední dny úplně K.O. Přijeli jsme před desátou večer.

Takže zase nebyla svatební noc.

19. 8.

Čistím svatební šaty, abychom si mohli udělat svatební noc :D.